

[Gunnar Fog-Petersen.]

den, og man skal love sig selv, at man ikke vil gøre det mere. Men naar man kommer op paa 20 Kr. for saadanne smaa Forseelser, faar det en helt anden Karakter, en Karakter, som Bøden slet ikke skal have, idet den bliver en væsentlig Gene for hele Familien ved Tilvejebringelsen af det fornødne til Videreførelse af Husholdningen i den Uge, i hvilken Bøden skal betales. Og naar dette kan siges om Mindstebøden, hvad vil man saa ikke kunne sige om de større Bøder?

§ 5, Stk. 2, indeholder en besynderlig Bestemmelse, som gaar igen i flere Lovforslag. Det hedder her:

„Betales en Bøde ikke, kan den indrives ved Udpantning,“
— og det er jo rimeligt nok, for ellers vil den selvfølgelig ikke blive betalt —

„medmindre Politiet skønner, at Indrivelse ikke er mulig eller vilde gøre føleligt Skaar i den bødefældtes Livsvilkaar.....“

Men hvis man nedsætter Størrelsen af Mindstebøden, vil Politiet ikke komme ud for de vanskelige Overvejelser, som det ellers i mange Tilfælde vil komme til at staa overfor. Det skulde rigtignok heller ikke gerne ske alt for hyppigt, at Politiet skulde til at sidde og skønne over, i hvor høj Grad det vil skære ind i den bødefældtes Livsvilkaar, om han skal betale 20, 30 eller 40 Kr. i Bøde. En Mindstebøde paa 5 Kr. for Overtrædelse af et saadant Regulativs uvæsentlige Bestemmelser vil i de allerfleste Tilfælde være tilstrækkelig og have den forønskede og den fornødne Virkning.

Jeg vil henstille til de ærede Medlemmer, som var Ordførere for det konservative Folkeparti (Frøkjær) og for Partiet Venstre (Johs. Clausen), at de vil se paa det foreliggende Lovforslag med rolige Øjne og ikke paa Forhaand vende sig mod dets Bestemmelser som uigennemførlige eller helt hen i Vejret, thi det er de ikke. Det er ikke hen i Vejret, og det er ikke uigennemførligt at faa en bedre Staldhygiejne og en mere virkningsfuld Kontrol med Mælken end den, vi har i Øjeblikket. Det er rigtigt, hvad de to ærede Ordførere har sagt om alt, hvad der er gjort, men jeg tror nok, at alle, der arbejder med dette Spørgsmaal baade som Praktikere, Teoretikere, Konsulenter o. s. v., er paa det rene med, at det værste, der kunde ske for dansk Mejeribrug, vilde være, at man slog fast overfor Alverden, at vi havde naaet en Standard og en Indsigt, som ikke kunde blive højere eller større, at vi med andre Ord ikke havde mere at lære. Det

vilde være det allerfarligste, hvis vi baade indadtil og udadtil gjorde Indtryk af at have faaet denne Sygdom paa Sindet. Jeg vil derfor henstille, at vi tager dette Lovforslag op til en fordomsfri og velvillig Behandling og med den Hensigt at benytte baade videnskabelige og praktiske Hjælpemidler i nært Samarbejde som hidtil søger at naa et Resultat, som kan bidrage til, at vi kommer til at staa endnu bedre end hidtil og faar endnu renere og finere Produkter at arbejde med paa Verdensmarkedet, end vi har haft til Dato.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i Udvalget.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg har det Indtryk, at Ordførerne for de tre Partier, Venstre, Socialdemokratiet og det radikale Venstre, i Virkeligheden var enige med mig om Nødvendigheden af at fremme Hovedlinierne i det foreliggende Lovforslag, men at der var enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, som man ønskede underkastet en nærmere Overvejelse i Udvalg. Det skal jeg ikke have noget imod, og jeg vil haabe, at ogsaa den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Frøkjær), som jo gav Udtryk for Modstand mod Hovedprincipperne i Lovforslaget, under en Udvalgsbehandling vil være at finde mellem dem, der vil arbejde for Lovforslagets Gennemførelse.

Jeg er fuldkommen enig med Venstres ærede Ordfører (Johs. Clausen) i, at det Arbejde, der maa foretages ude omkring i Landbruget til Fremme af de Formaal, der er tilsigtet med Lovforslaget, først og fremmest bør hvile paa Landbrugerne selv og paa deres Organisationer — hvad jeg ogsaa udtalte i min Fremstættelsestale. Hvis det ærede Medlem vil læse Lovforslaget igennem, vil det ærede Medlem ogsaa se, at alle de Indgreb og Bestemmelser, der er Tale om overfor Landbrugerne, først og fremmest bygger paa, at det er Landbrugets Organisationer, der selv maa gaa i Spidsen, være med til at tage Initiativet. Vel er der, som det ærede Medlem ndtalte, gjort et stort Arbejde, og vel er det nødvendigt at gøre et stort Arbejde ogsaa i Fremtiden for at opnaa det bedst mulige Resultat, men der vil, som det ærede Medlem ogsaa erkendte, altid være nogle, som kommer bagefter. Og selv om det nu er saaledes, at det ifølge Vedtægterne er forbudt at levere sygeligt forandret Mælk og lignende til Mejerierne, maa man huske paa, at det gælder Andelsmejerierne; men vi har en Række private Mejerier, Fælles-